

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ ในภาคเหนือ โดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่เป็นสถานที่ซึ่งนักท่องเที่ยวทั้งภายในและต่างประเทศให้ความสนใจเที่ยวชมเป็นจำนวนมาก จากข้อมูลปี 2553 ของกองสถิติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พบว่า จำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางมาจังหวัดเชียงใหม่มากถึง 2,770,142 คน มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น 15.69% จากปี 2552 (กรมการท่องเที่ยว <http://www.tourism.go.th>, 2554) จะเห็นได้ว่าสถานการณ์แนวโน้มการท่องเที่ยวของไทยนั้น มีอัตราการเจริญเติบโตที่มากขึ้น ทำให้เกิดการแพร่สะพัดของเงินตรา ส่งผลให้เศรษฐกิจมีการขยายตัวและมีแนวโน้มว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จะเติบโตสูงขึ้นในทุกปี

ท่ามกลางกระแสการท่องเที่ยวในช่วงภาวะวิกฤติการณ์โลกร้อน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในฐานะหน่วยงานที่มีบทบาทด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย จึงได้ตระหนักถึงความสำคัญในการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปกป้องรักษาสิ่งแวดล้อม รวมถึงให้ความสำคัญในเรื่องการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศทั่วโลก 7 Greens “ท่องเที่ยวสดใส ใส่ใจสิ่งแวดล้อม” คือ แนวคิดที่นำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมภายใต้โครงการปฏิญญารักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพื่อให้เกิดผลสำคัญ 2 ประการ คือ ลดผลกระทบจากภาวะโลกร้อน และสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เป็นแนวคิดที่พยายามให้ครอบคลุมและเชื่อมโยงกับทุกภาคส่วน ทั้งผู้ที่มีบทบาทในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยตรง สื่อมวลชน รวมถึงประชาชนทั่วไป อันเชื่อว่าจะสามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงระดับทัศนคติ และนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เพื่อให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวคุณภาพ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2552)

ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีการตื่นตัวและปรับรูปแบบการดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวและวิถีการท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศและวิกฤติการณ์สภาวะโลกร้อนเพื่อรักษาระบบนิเวศ และทรัพยากรธรรมชาติให้คงอยู่อย่างยั่งยืน สำหรับการพยากรณ์การท่องเที่ยวของไทยนั้น WTTC

(World Travel & Council) ซึ่งเป็นบริษัทที่ปรึกษาทางด้านวิชาการ ได้ทำการศึกษาถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมการเดินทาง และ ท่องเที่ยวให้กับกลุ่มประเทศสมาชิกเอเปค (APEC) ได้พยากรณ์การท่องเที่ยวของไทย ในช่วง 2543-2553 ว่าจะขยายตัวอยู่ในระดับร้อยละ 6.07 ในปี พ.ศ. 2553 (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2542: 30-34)

สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ คาดหวังว่าในปี 2554 เชียงใหม่จะมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ไม่นต่ำกว่า 40,000 ล้านบาท แม้หลายปีที่ผ่านมารายได้จากการท่องเที่ยวปรับตัวลดลงเพราะผลกระทบจากทั้งภายในและภายนอก จึงได้มีนโยบายทำให้เน้นตลาดเชิงรุกมากขึ้น สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่เตรียมผลักดันการท่องเที่ยว โดยร่วมกับผู้ประกอบการสนามกอล์ฟ โรงแรม สปา รถเช่า ฯลฯ จัดโปรโมชันลดราคา พุงเป่าไปที่ตลาด ตะวันออกกลาง ในภูมิภาคอาเซียน รวมทั้งตลาดคนไทยตามนโยบายไทยเที่ยวไทย ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) เพื่อดึงตลาดคนไทยชดเชยตลาดต่างชาติในช่วงที่เกิดวิกฤติหรือปัญหา ส่วนในเดือนกรกฎาคม สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่เตรียมจัดงาน Chiangmai Tourism Forum เชิญตลาดผู้ซื้อจากทั่วโลกมาร่วมงานเพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของ จังหวัดเชียงใหม่และ 8 จังหวัดภาคเหนือให้เป็นที่รู้จัก และ ซึ่งมีแผนรวมเป็นกลุ่มจังหวัดเพื่อผลักดันและขับเคลื่อนการท่องเที่ยวรวมกัน โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการผจญภัย ที่เป็นตลาดสำคัญอีกส่วนหนึ่งนอกเหนือจากการท่องเที่ยวเชิงประเพณี-วัฒนธรรม (สำนักข่าวเจ้าพระยาออนไลน์ <http://www.chaoprayanews.com>, 4 มกราคม 2554)

อย่างไรก็ตามที่ผ่านมาการท่องเที่ยวทำให้เกิดผลกระทบจากการหวังผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการและผู้เกี่ยวข้อง ทำให้มีผลกระทบต่อชุมชนในท้องถิ่นทั้งวิถีชีวิตและวัฒนธรรม รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดการการท่องเที่ยวในปัจจุบันยังขาดมาตรฐานคุณภาพรูปแบบที่เหมาะสม ขาดความตระหนักรู้ ขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดการมีส่วนร่วมของชุมชน และขาดการร่วมมือของทุกภาคส่วนทั้งราชการ องค์กรเอกชน และประชาชน ภูมิการท่องเที่ยวนี้ยังต้องรวมไปถึงนักท่องเที่ยวอีกด้วย

จากแนวคิดและองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้ให้ความสำคัญกับองค์ประกอบหลัก 4 ด้าน คือ องค์ประกอบด้านพื้นที่ การจัดการ กิจกรรม และ กระบวนการ รวมทั้งการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น รัฐบาลจึงได้พิจารณากำหนดนโยบายหลักด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนไว้ ดังนี้ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะต้องมีการควบคุมดูแลรักษาและจัดการทรัพยากรให้คงสภาพเดิมไว้ให้มากที่สุด การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ต้องคำนึงถึงศักยภาพของทรัพยากรที่มีอยู่มีการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม การพัฒนาการ

ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ต้องคำนึงถึงการพัฒนาด้านการให้การศึกษาสร้างจิตสำนึกที่ดี ในการรักษา ระบบนิเวศร่วมกัน มากกว่าการมุ่งเน้นความเจริญทางเศรษฐกิจ และการมีรายได้เพียงอย่างเดียว

การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และ องค์กรท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากร การบริการ การแลกเปลี่ยนความรู้ และวัฒนธรรมชุมชนใน กระบวนการท่องเที่ยว รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนา หรือ ให้ประชาชนมีตัวแทน เป็นคณะกรรมการร่วมในทุกระดับ (อุคม เขยกิจวงศ์, 2548: 108-110)

ทำให้การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ชุมชนต้องมีความ พร้อมในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว มีความรู้ความเข้าใจ หรือตระหนักในคุณค่าของมรดกทาง วัฒนธรรมและธรรมชาติของท้องถิ่น ให้มีการพัฒนาอย่างมีทิศทางและเท่าทันกระแสทุนกระแส การท่องเที่ยวจากภายนอกให้เป็นการต่อยอดจากอารยธรรมดั้งเดิมในท้องถิ่นให้ได้ นอกจากนี้ ประชาชนแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันมีบทบาทหน้าที่สำคัญมาก ดังนั้นองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ศิลปกรรมและสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ เช่น ไม่ปล่อยให้มีการก่อสร้างบดบังภูมิทัศน์ชุมชนสถาน หรือสถานที่สำคัญ หรือการก่อสร้างในรูปแบบที่ไม่สอดคล้องกับศิลปกรรม ตลอดจนการบุกรุกที่ สาธารณะหรือพื้นที่ป่าไม้ เป็นต้น สำหรับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนี้ อาจจำเป็นต้อง อาศัยความร่วมมือของค์การบริหารส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่แหล่งทรัพยากรต่อเนื่องกันด้วย เช่น พื้นที่ ป่าไม้ การสร้างถนน คูคลอง เป็นต้น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการบริหารจัดการที่ต้องการความ ยั่งยืน จำเป็นต้องมีการวางแผนทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาวที่เป็นระบบเช่นเดียวกับการ บริหารงานอื่นๆ ไม่ว่าจะโดยชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรราชการส่วนกลาง ร่วมกันกับองค์กรเอกชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการท่องเที่ยวแต่ละพื้นที่ โดยอยู่บนพื้น ฐานข้อมูลที่ถูกต้องร่วมกัน มีการบูรณาการความคิดเห็นร่วมกัน

ในขณะที่ ตำบลก๊กช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ มีลักษณะภูมิประเทศ เป็นภูเขา สลับซับซ้อน พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาอยู่ในเขตป่าสงวนและอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง มีแม่น้ำ สำคัญที่ไหลผ่านได้แก่ แม่น้ำแดงซึ่งมีต้นน้ำอยู่ในเขตอำเภอเวียงแหงไหลผ่านอำเภอเชียงดาวและ อำเภอแม่แตง โดยไหลผ่านเขตตำบลก๊กช้าง รวมระยะทางประมาณ 45 กิโลเมตร ก่อนไหลลงสู่ลำ น้ำปิง ตำบลก๊กช้าง ถือเป็นอีกหนึ่งแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่เป็นสถานที่ ที่ยังคงมี ทรัพยากรธรรมชาติที่ยังคงความอุดมสมบูรณ์อยู่มาก และคงไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม และวัฒนธรรมที่ คิงาม และมีการอยู่ร่วมกันของชนเผ่าอย่างหลากหลาย ในขณะเดียวกันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ตำบลก๊กช้าง จากผู้ประกอบการเอกชนภายนอกมีแนวโน้มการเติบโตและขยายตัวมากยิ่งขึ้นใน ทุกปี องค์กรบริหารส่วนตำบลก๊กช้างจึงได้มีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชน

เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศตามแผนพัฒนา 3 ปี (พ.ศ. 2554-2556) ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุดช้าง ภายใต้แผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ที่มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม พ.ศ.2548 แผนพัฒนา 3 ปี คัดแปลงมาจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบลนำไปสู่การปฏิบัติซึ่งได้กำหนดรายละเอียดของแผนงาน โครงการพัฒนา ที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวน้ำครอบคลุมระยะเวลาสามปี โดยมีการทบทวน แก้ไข ปรับปรุงเป็นประจำทุกปี เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ นโยบายของผู้บริหาร ความต้องการของประชาชนและงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นแผนเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม และสร้างรายได้ให้กลับสู่ชุมชนด้วยการรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม และยังเป็นการส่งเสริมภูมิปัญญาชาวบ้านให้สืบสานต่อไปในระบบการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

ปัจจุบันเว็บไซต์มีบทบาทสำคัญต่อสังคมยุคปัจจุบัน เป็นช่องทางการสื่อสารที่สามารถเข้าถึงง่ายและสะดวกรวดเร็ว จากการประชุม Enter 2011 ณ เมืองอินส์บรุค ประเทศออสเตรีย เมื่อวันที่ 27 มกราคม 2554 ซึ่งเป็นการประชุมเกี่ยวกับการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวโดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เน้นในเรื่องของสังคมออนไลน์ หรือที่รู้จักกันดีว่า Social Network หนึ่งในหัวข้อที่น่าสนใจคือการนำเสนอของ Mr.Martin Verdon-Roe จาก TripAdvisor ในหัวข้อ มุมมองของ Trip Advisor ต่อนักท่องเที่ยวและการจัดการการเดินทางท่องเที่ยวในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี สังคม และเศรษฐกิจ (Tourists and their trips in a period of socio- economic and technological change) ซึ่ง Trip Advisor เป็นเว็บไซต์ทางการท่องเที่ยวที่ใหญ่ที่สุดของโลก มุ่งเน้นการรวบรวมข้อมูลด้านการท่องเที่ยว ในปัจจุบัน มีผู้ใช้ทั่วโลกจำนวน 35.3 ล้านคน โดยในหัวข้อการนำเสนอในที่ประชุมได้กล่าวถึงพฤติกรรมนักท่องเที่ยวสมัยใหม่ โดยมักจะมองการเดินทางในภาพรวม ก่อนการเดินทาง จะมีความคิดรวบยอดว่า จะไปไหน ไปอย่างไร พักที่ไหน และจะทำอะไรบ้างระหว่างท่องเที่ยว โดยสืบค้นหาข้อมูลวางแผนการเดินทางท่องเที่ยวผ่านทางเว็บไซต์และสังคมออนไลน์ ซึ่งเทคโนโลยี เป็นอีกองค์ประกอบที่ทำให้รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปและเกิดแนวโน้มใหม่ๆ ขึ้น โดยนักท่องเที่ยวสามารถใช้อุปกรณ์สื่อสารเคลื่อนที่ควบคู่ไปกับการใช้เว็บไซต์ออนไลน์ (จิรา บัวทอง, บทความอิเล็กทรอนิกส์ออนไลน์ e- TAT Tourism journal, <http://www.etatjournal.com>, 1 พฤษภาคม 2554) ดังนั้นการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจึงเป็นที่นิยมมากในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในยุคปัจจุบัน ในขณะที่เว็บไซต์ที่ให้ข้อมูลข่าวสารทางด้านการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลกุดช้าง คือ <http://www.kuedchang.org> เนื่องจากเป็นเว็บไซต์ที่ให้ข้อมูลขององค์กรเป็นหลัก เนื้อหาและ

รูปแบบเป็นเชิงวิชาการ ยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการศึกษาเบื้องต้นพบว่า ยังขาดการจัดการกับโครงสร้างข้อมูลอย่างเป็นลำดับชั้น ตลอดจนการออกแบบยังไม่สามารถดึงดูดความสนใจได้เท่าที่ควร ดังนั้นผู้ศึกษาจึงมีความสนใจในการศึกษาข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตำบลกี้ดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ และศึกษาแนวทางการออกแบบเว็บไซต์เพื่อพัฒนาเป็นต้นแบบเว็บไซต์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเพื่อเพิ่มศักยภาพในการนำเสนอการท่องเที่ยวของชุมชน และกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับประชากรในชุมชน ตลอดจนผู้ประกอบการเอกชนและนักท่องเที่ยวในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม ร่วมกัน นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมฝึกอบรมให้ประชาชนและเยาวชนตระหนักความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ โบราณสถาน การจัดการท่องเที่ยว ให้อยู่บนพื้นฐานการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้อย่างแท้จริงและให้เกิดประโยชน์ต่อประชากรในชุมชนสืบต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

การค้นคว้าแบบอิสระหัวข้อเรื่อง “การพัฒนาเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” มีวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อ

- 1.2.1 เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- 1.2.2 เพื่อศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวในการใช้เว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- 1.2.3 เพื่อพัฒนาเว็บไซต์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

- 1.3.1 ทำให้ทราบข้อมูลทางด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตำบลกี้ดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่
- 1.3.2 เพื่อนำข้อมูลความต้องการของนักท่องเที่ยวไปพัฒนาเว็บไซต์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตำบลกี้ดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่
- 1.3.3 เพื่อได้ต้นแบบเว็บไซต์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาในการศึกษานี้ประกอบด้วย การศึกษาข้อมูลโดยใช้กรอบแนวคิด การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แนวคิดการออกแบบ ทฤษฎีออกแบบสารสนเทศ และแนวคิดการออกแบบ เว็บไซต์ โดยศึกษาถึง

1. ศึกษาความต้องการนำเสนอข้อมูลเว็บไซต์ของผู้นำชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวของตำบลกุดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ โดยวิธีการสัมภาษณ์ (Focus Group)
2. ศึกษาความต้องการและความคาดหวังของนักท่องเที่ยวในการใช้เว็บไซต์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาเว็บไซต์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ตอบสนองการใช้งานของนักท่องเที่ยว โดยใช้แบบสอบถาม
3. ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลของเว็บไซต์ที่มีอยู่เดิมเพื่อนำมาวิเคราะห์หาข้อดีและข้อบกพร่องเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

1.4.2 ขอบเขตด้านพื้นที่ศึกษา

การศึกษามุ่งเน้นไปที่องค์การบริหารส่วนตำบลกุดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

1.5 นิยามศัพท์

การท่องเที่ยว (Tourism) หมายถึง การเดินทางไปเยือนสถานที่ต่างถิ่น ซึ่งมีไว้เป็นที่พำนักอาศัยประจำของบุคคลนั้น และเป็นการเยือนชั่วคราว โดยไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหารายได้

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) หมายถึง องค์การสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Environment Programme - UNEP) สมาคมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism Society) และองค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization) ให้คำนิยามว่า "การท่องเที่ยวที่ไม่เป็นการรบกวนลักษณะทางธรรมชาติ มุ่งหวังในด้านการศึกษา มีความพอใจต่อทัศนียภาพ ทัศนธรรม และสัตว์คามธรรมชาติ มีความเข้าใจต่อวัฒนธรรม ประวัติความเป็นมาของ

สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ โดยไม่เป็นการรบกวนต่อระบบนิเวศ ในขณะที่เดียวกันก็สร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ ที่จะทำให้เกิดการอนุรักษ์ต่อทรัพยากรของประชากร ในท้องถิ่น"

นักท่องเที่ยว (Tourists) หมายถึง ผู้ที่เดินทางไปอยู่ในสถานที่อันมิใช่ที่พักอาศัยถาวรของตน ซึ่งเป็นการเดินทางไปอยู่ชั่วคราวตั้งแต่ 24 ชั่วโมงขึ้นไป (มีการค้างคืนอย่างน้อย 1 คืน) แต่ไม่เกิน 90 วัน เป็นการเดินทางโดยสมัครใจ ด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตามที่ไม่ใช่ไปประกอบอาชีพ หรือหารายได้

อินเทอร์เน็ต (Internet) หมายถึง เครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่มีการเชื่อมต่อระหว่างเครือข่ายหลายๆ เครือข่ายทั่วโลก โดยใช้ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารกันระหว่างคอมพิวเตอร์ที่เรียกว่า โพรโทคอล (Protocol) ผู้ใช้เครือข่ายนี้สามารถสื่อสารกันได้ในหลายๆ ทาง อาทิเช่น อีเมลล์ เว็บบอร์ด และสามารถสืบค้นข้อมูลและข่าวสารต่างๆ รวมทั้งคัดลอกข้อมูลเพิ่มเติม และโปรแกรมมาใช้ได้

เว็บไซต์ (Website) หมายถึง หน้าเว็บเพจหลายหน้าเชื่อมโยงกันผ่านไฮเปอร์ลิงค์ ส่วนใหญ่จัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอข้อมูลผ่านคอมพิวเตอร์ หน้าแรกของเว็บไซต์ ชื่อหลักจะเรียกว่าโฮมเพจ และจะมีหน้าอื่นเพิ่มเติม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการนำเสนอของเจ้าของเว็บไซต์ และความต้องการของผู้ใช้เว็บไซต์ด้วย

การออกแบบเว็บไซต์ หมายถึง การออกแบบเว็บไซต์ของนักออกแบบ เพื่อสร้างผลงานให้ตอบรับกับความต้องการของผู้ใช้ มีความแปลกใหม่ เหมาะสมกับการนำเสนอเนื้อหาสวยงาม และสะดวกสบายในการใช้งาน